

РОЛЬ ТЕХНОПАРКІВ В ІННОВАЦІЙНОМУ РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

В. М. ОРЛОВ, доктор економічних наук, професор;
А. Д. ПЕТРАШЕВСЬКА, доктор економічних наук, професор;
Ю. І. ГУЙГОВА, магістр;
К. Г. МАСЛОВА, магістр
(Одеська національна академія зв'язку ім. О. С. Попова)

Анотація. *Мета статті полягає в розкритті сутності технопарків, узагальненні світового досвіду їх роботи та визначенні їх впливу на інноваційний розвиток регіону. Методика дослідження.* Під час дослідження було використано загальнонаукові методи наукової гіпотези, аналізу та синтезу, систематизації й узагальнення, статистичні методи дослідження. **Результати.** У статті розглянуто світовий досвід розвитку технологічних парків, а також їх стан в Україні, зроблено статистичний огляд технологічних структур інших країн. Підкреслено роль технологічних парків у сучасних умовах, що сприятливо впливають на соціально-економічну діяльність регіонів та їх інноваційний розвиток, спрямовані на підвищення ефективності діяльності окремих підприємств. Визначено мету й умови їх створення. Розглянуто види технологічних паркових структур, надано їх характеристику. Визначено складові умови популярності технологічних паркових структур і завдання, які вони вирішують на сучасному етапі. Підкреслено необхідність врахування гуманітарного аспекту діяльності технологічних парків, що пояснюється їх впливом не тільки на інноваційний розвиток регіону та структурну перебудову промисловості, а також впливом на розвиток культурологічного середовища. Зазначено роль держави в підтримці створення технопарків. У статті визначено значення технологічних парків у процесах прискорення науково-технічного прогресу, стимулювання економічного зростання, диверсифікації економіки, розвитку малого та середнього бізнесу й інноваційного розвитку регіонів. **Практична значущість результатів дослідження.** Результати наукового обґрунтування розвитку та ролі технологічних парків можуть стати основою для подальшого аналізу та визначення ефективності діяльності технологічних парків. Теоретичні знання, викладені в даній статті щодо ролі технологічних парків, доцільно застосувати для поліпшення їх діяльності.

Ключові слова: технопарки, інноваційний розвиток, держава, інноваційна інфраструктура, регіон, види технопарків, економічний розвиток.

Постановка проблеми в загальному вигляді та зв'язок із найважливішими науковими чи практичними завданнями. Використовуючи досвід високорозвинених країн, можна дійти висновку, що основою розвитку всього людства є використання нових технологій на базі нових знань та вмінь. Головною формою такого об'єднання є технологічні парки, що є основною частиною інфраструктурної підтримки й інноваційного розвитку регіону, адже вони мають можливість надати підтримку винахідникам на всіх стадіях життєвого циклу інноваційного процесу, починаючи від зародження інноваційної ідеї до її комерціалізації. Саме тому у цій статті розгляне-

мо особливості формування і розвиток технологічних парків, їх види.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам розвитку та впровадження технологічних парків приділяли увагу багато фахівців: О. Шишкін висвітлював основні проблеми українських технопарків, І. В. Антіпов аналізував вплив технопарків на інноваційний розвиток, В. В. Адамчук, А. І. Продіус визначали сутність та призначення технологічних парків. Проте багатоплановість цих питань потребує більш глибокого дослідження.

Формулювання цілей статті (постанова завдання). Мета дослідження полягає в

розкритті сутності технопарків, узагальненні світового досвіду їх роботи та визначенні їх впливу на інноваційний розвиток регіону.

Виклад основного дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. У розвинених країнах світу швидкими темпами формується постіндустріальна соціально-економічна система, характерною рисою якої є інтенсивний розвиток середовища господарювання за рахунок виробництва наукових знань високого рівня і їх ефективного використання [1, с. 57]. У таких країнах уже створена система, що стимулює розвиток інноваційної інфраструктури за рахунок саморозвитку національної інноваційної системи, в межах якої і створюються та реалізуються інновації.

Зауважимо, що країни Західної Європи відрізняються типом державного устрою та своїм

економічним складом, тому інноваційні зміни відбуваються в кожній із них по-різному. Вони відрізняються за масштабами, темпами, часом і конкретними формами устрою.

В Європі перші технологічні парки виникли у ХХ ст. на базі університетів, де їх називають «технологічними парками», які можна розділити на 3 групи: до першої групи (до 1980 р.) відносяться технопарки Бельгії, Франції, Великобританії; до другої групи (після 1980 р.) – Фінляндії, Нідерландів, ФРН, Швеції; до третьої групи відносяться технопарки, що формуються у другій половині 80-х рр., Австрії, Португалії, Іспанії, Данії, Італії та Норвегії. У табл. 1 представлено розподіл технологічних парків Західної Європи.

Нині інноваційна структура Європи становить понад 1,5 тис. інноваційних центрів, до яких входить 260 науково-технологічних парків.

Таблиця 1

Кількість технопарків у країнах Західної Європи

Країна	Кількість функціонуючих технопарків	Кількість технопарків, що будуються
ФРН	70	2
Велика Британія	50	7
Франція	34	10
Бельгія	8	4
Швеція	7	1
Австрія	7	1
Фінляндія	7	2
Нідерланди	3	1
Іспанія	3	4
Італія	3	4
Норвегія	3	2
Швейцарія	2	1

Перший дослідний технологічний парк у США був організований у Стенфордському університеті штату Каліфорнія на початку 50-х рр. І вже через декілька років він виріс до всесвітньо відомого технопарку «Силіконова долина», є центром високотехнологічної індустрії. Цей технопарк забезпечує 20 % світового виробництва комп'ютерної та обчислювальної техніки.

Найбільш ефективними технопарками в США є ті, що виникли спонтанно внаслідок вдалого поєднання низки економічних, географічних, соціальних та інших чинників («Силіконова долина», «Дорога номер 128»,

розташована поблизу Массачусетського технологічного інституту та Гарвардського університету; дослідний парк «Парк-трикутник» у штаті Північна Кароліна). Нині в США налічується 150 технопарків, що становить 30 % від загальної світової кількості технопарків з початку 70-х рр. ХХ ст. [4, с. 23].

Технопаркові структури почали створюватися в розвинених країнах Європи (науковий парк Трінті Коледж у Кембриджі, Кельнський парк у Німеччині, дослідний парк університету Софія Антиполіс у Ніцці), а у 80-ті рр. – у таких країнах, як Канада, Японія, Бразилія, Австралія, Китай, Малайзія, Індія.

Дуже цікавий досвід функціонування технопарків має Німеччина. На даний момент у країні налічується приблизно 100 технопарків – це майданчик на 2 000 фірм, що налічують підприємства різних галузей і різних розмірів, у яких працює майже 20 000 робочих. На території технопарків реалізуються різні технологічні ідеї. Основним принципом створення технопарків у ФРН є успішний розвиток бізнесу та зростання зайнятості в регіоні або місті. Засновниками технопарку можуть виступати як регіональні, місцеві органи влади й управління, так і представники фінансових, наукових і ділових кіл. На думку німецьких фахівців, можна виокремити такі чинники, за допомогою яких технопарки стали основою для успішного функціонування виробничих структур: енергійність місцевих і регіональних органів влади й управління; наявність університету або іншого вищого навчального закладу, що забезпечує технічну освіту; зацікавленість місцевої промисловості. Найбільш важливим критерієм для фірм-клієнтів технопарків є можливість здійснення діяльності у вільних приміщеннях, стандартний набір зручностей, неформальне спілкування та здатність технологічного парку підвищити престиж і авторитет фірми.

На даний момент в Україні зареєстровано 12 технопарків. Ще чотири технопарки знаходяться в стадії тривалого розгляду [2, с. 21].

Всесвітній досвід показує, що під час формування та розвитку технопарків велике значення належить державі та її підтримці, тому важко віднайти технологічний парк, під час формування якого в тій чи тій стадії така підтримка не використовувалася. Літературні джерела показують, що приблизно 40 % усіх науково-технологічних парків повністю фінансуються за допомогою держави. Тільки 12 % наукових парків здійснюють діяльність за рахунок приватних інвестицій і 22 % парків фінансуються з різних джерел [6]. Державна допомога полягає у фінансуванні окремих проєктів на пільгових умовах, податкових і кредитних пільгах, державних замовленнях на інноваційну продукцію та ін.

Науково-технічні парки, бізнес-інкубатори, технополіси, центри високих технологій – це такі організації, що одержали розвиток у межах створення інноваційної інфраструктури та спрямовані на формування таких умов, що бу-

дуть сприятливими для реалізації інноваційної діяльності.

Технопарки є формою кооперації освіти, науки та виробництва, вони утворюють важливий елемент інфраструктури національних інноваційних систем. Технологічні парки сприяють розвитку наукомістких технологій і наукомістких фірм, здійснюють селекцію і підтримку перспективних наукових проєктів, а також допомагають в успішній комерціалізації результатів наукових досліджень і науково-технічних розробок. В їх основі формуються якісно нові підходи до організації праці вчених університетів і молодих дослідників. Також технологічні парки розв'язують найважливіші проблеми регіону, серед яких можна виділити такі: надання нових робочих місць, сприяння структурній перебудові та переходу традиційних виробництв на нові технології.

Мета формування технопарків – заохочення вибухового ефекту збільшення інноваційної складової як одного з найважливіших системних чинників економічного розвитку, створення конкурентних переваг майна вітчизняної економіки, гарантування національної безпеки регіону.

Технопарк за своєю суттю є посередником, який гарантує взаємодію та обмін інформацією між новаторами, фінансовими інститутами та підприємствами, що втілюють інноваційні розробки на своїх площах.

Технопарки за формою організації є бізнес-центрами для інноваційних компаній, вони надають інформаційний, правовий супровід, забезпечують сучасними системами комунікацій та надають іншу організаційну допомогу.

Технопарки проводять обмін технологіями, знаннями між науковими організаціями та бізнес-структурами. Керуючи цим процесом, технопарки сприяють організації та розвитку інноваційних підприємств. Суттєвими завданнями утворення технопарків є: впровадження знань в технології, потім перетворення технологій у комерційний продукт, супровід продукту до ринку за рахунок підтримки малих інноваційних підприємств, розвиток і підтримка наукомістких підприємств. Отже, технопарки розглядають як об'єкти повного циклу реалізації інноваційного проєкту, вони формуються відповідно до спеціалізації регіону й особливостей його економіки, потенціалу регіону, що надає величезний поштовх для розвитку регіональної економіки.

Також слід підкреслити гуманітарний аспект у діяльності технопарку. Це пояснюється тим, що технопарки впливають не тільки на економіку регіонів, структурну перебудову промисловості, а й на розвиток культурологічного середовища регіону. Їх діяльність повинна бути так організована, щоб усувати негативні впливи на Людину, Природу та Суспільство. Тому технопарк треба розглядати не тільки як технічний або виробничий осередок, його необхідно розглядати як мережу людей, концентратор думок, ідей, комунікацій. Вони організовуються не тільки для вирішення проблем вчених, але також і для налагодження співпраці між вченими, промисловцями, підприємцями, регіональною та місцевою владою, громадськістю з метою розв'язування проблем соціально-економічного та технологічного розвитку регіону, проблем комерціалізації знань, винаходів, ноу-хау [8].

Отже, в регіональному аспекті завданням технопарків є вирішення і відповіді на питання, що стоять перед економікою і соціальною сферою регіону, на основі інноваційного технологічного розвитку. Як бачимо, у технопарку духовне, інтелектуальне зустрічається з матеріальним, бо результати наукових знань, винаходів технологічних парків уміло й ефективно перетворюються в комерційний продукт, технології, що забезпечують вирішення проблем людства. Університети та наукові центри впливають на соціально-економічний розвиток регіону через технопарки.

Технопарк, спроможний відігравати значну роль в соціально-економічному та технологічному розвитку регіону, можна організувати там, де для цього є певні умови:

- існування в регіоні великого вишу або наукового центру та потенційних підприємців в інноваційній сфері;
- присутність у регіоні суттєвих, економічно доцільних потреб і попиту на інноваційну продукцію технопарку;
- у регіоні повинні бути істотні завдання з наукової, прикладної, соціально-економічної та інших сфер діяльності людини;
- присутність у регіоні певного підприємницького мікроклімату, а також волі вчених, промисловців, підприємців і місцевої влади для спільного вирішення соціально-економічних проблем регіону;
- існування лідерів і кваліфікованої ко-

манди фахівців для вправної роботи в технологічних парках [5].

Досконалий, у деякому сенсі, технопарк повинен мати бізнес-інкубатор, втілювати трансфер технологій, експертизу, консультаційну й інформаційну підтримку, пошук інвестицій, навчати співробітників підприємств-клієнтів, забезпечити підтримку в збуті продукції, постачати високотехнологічне обладнання.

Технопарки нового покоління – це не просто центри, що інтегрують професіоналів однієї галузевої спрямованості, вони стають простором для безперешкодного обміну інформацією та комунікації дослідників, розробників і споживачів технологій, які функціонують на ринках вільного обміну технологіями. Корпоративні технопарки залишаються моногалузевими технопарками, створеними в межах спільного підприємства або одного університету. Ефективність і цінність технопарків нового покоління прямо залежать від різноманітності їх дослідницького потенціалу.

На сучасному етапі економічного розвитку відбувається зміна трендів глобального технологічного розвитку. Змінюються не тільки формати технопарків, а й їх роль у соціально-економічному розвитку. Унаслідок швидко змінюваних ринкових умов конкурентоспроможність і прибутковість технопарків попереднього покоління стрімко падають.

Технопарки в інноваційній економіці створюються для виконання таких завдань [3]:

- формування цілісної системи введення наукових розробок у виробництво, яка враховує наукові дослідження, розробку технологій, впровадження у виробництво, випуск продукції та успішне просування її на внутрішній та світовий ринки;
- формування сприятливих умов щодо залучення внутрішніх і зовнішніх інвесторів для фінансування проєктів технопарків;
- сприяння промислового випуску високотехнологічної конкурентоздатної на світовому ринку продукції;
- утворення вискоелективних методів аналізу й охорони довкілля, а також розвиток матеріально-технічної бази наукових досліджень;
- узгоджування наукових розробок, їх науково-технічних і технологічних експертиз, а також гарантування моніторингу інноваційної та інвестиційної діяльності відповідно до пріоритетних напрямів діяльності технопарку;

– створення умов підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації вчених і фахівців для вмілої роботи у технологічних парках.

Виділяють декілька видів технопарків. Найбільш поширені університетські технологічні парки, що створені на основі вищих навчальних закладів або складаються між університетами та підприємствами, – так зване стратегічне партнерство, яке є взаємовигідною формою співпраці. Основними завданнями таких технопарків є стимулювання наукової діяльності викладачів і співробітників вишу, комерціалізація наявних наукових розробок, а також застосування наукового потенціалу вишу для вирішення практичних завдань.

Також виділяють регіональні галузеві технологічні парки. Вони створені з метою розвитку інноваційних процесів у певному секторі економіки регіону, а також для забезпечення імпорту технологій на регіональні підприємства. Регіональні галузеві технопарки спрямовані на створення сприятливих умов для розміщення та функціонування малих інноваційних компаній, які своєю чергою будуть вирішувати технологічні завдання великих підприємств галузі.

Третій вид технологічних парків – це технопарки індустріального типу, що виглядають як територіальні об'єднання об'єктів фізичної інфраструктури для створення нових виробництв. Основною функцією технопарку індустріального типу є орієнтування його на надання ріелторських послуг та організацію логістики.

До четвертого виду технологічних парків відносять інкубатори інноваційного бізнесу, що орієнтовані на надання допомоги стартапам. Це компанії, що знаходяться тільки на початковій стадії формування, де технопарки надають їм організаційну підтримку та забезпечують усіма необхідними матеріальними ресурсами.

П'ятий і шостий види – це мережеві технопарки та коворкінг-центри, кількість яких швидко зростає.

Мережеві технопарки дозволяють перерозподіляти потенційні економічні та соціальні блага від створюваного технопарку містами регіону. Оскільки даний вид технопарків знаходиться у мережевій структурі, це надає йому значні переваги, такі як: розширення спектра

наданих їм послуг, збільшення можливостей, поліпшення значення показників ефективності його діяльності, технопарк отримує можливість забезпечити свою фізичну присутність у значущих для розвитку технопарку великих містах або на інших територіях.

Коворкінг-центри надають науково-дослідним організаціям послуги з ділового й інформаційного супроводу бізнесу. Діяльність даних технопарків спрямована на створення сприятливого середовища для обміну інформацією між суб'єктами інноваційної діяльності, тобто, на відміну від діяльності класичних технопарків, вона зміщена від створення інфраструктури в її фізичному втіленні в сторону створення комунікацій і роботи з професійними співтовариствами.

Розвиток інноваційної інфраструктури дозволяє підвищити інноваційну активність підприємницького сектора, підвищити життєздатність малих підприємств, розширити експортні можливості малого та середнього інноваційного підприємництва, створити та зміцнити коопераційні зв'язки, зокрема між регіональними та міжнародні.

Але ж існуюча інноваційна інфраструктура в Україні є недостатньою та недосконалою як у кількісному, так і в якісному відношенні. Одним із недоліків можна вважати недосконалість і суперечливість нормативно-правової бази, яка не дає можливість ефективно надавати державну підтримку розвитку інфраструктури інноваційної діяльності. Щоб забезпечити системність заходів державної підтримки створення інноваційної інфраструктури, треба сформулювати концепцію використання інструментів інвестиційної політики з метою стимулювання інноваційної діяльності (використання землі, об'єктів інфраструктури й іншої державної або муніципальної власності; надання податкових пільг, податкових кредитів, гарантій, бюджетних кредитів, відстрочок зі сплати податків і орендних платежів; створення заставних, страхових, венчурних фондів).

Популярність технологічних парків обумовлена тим, що вони сприяють:

- зростанню доходів державного бюджету;
- створенню нових робочих місць;
- прискоренню науково-технічного прогресу (НТП);
- стимулюванню економічного зростання країни;

- забезпеченню інтеграції освіти та науки;
- диверсифікації економіки;
- розвитку малого та середнього бізнесу;
- забезпеченню інтеграції науки та виробництва;
- розвитку економіко-технологічної бази країни.

Висновки із зазначених проблем і перспективи подальших досліджень у поданому напрямі. На сучасному етапі накопичено чималий досвід закордонних індустріальних економік таких країн, як Корея, Сінгапур, Тайвань, Китай. Ці країни за короткий термін зробили великий стрибок у технологічно-інноваційному розвитку завдяки підтримці та цілеспрямованим діям держави. У цьому процесі значну роль зіграли різноманітні види технологічних парків, адже вони є генератором інноваційного розвитку регіонів завдяки сконцентрованим у них центрам освіти, науки та техніки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Денисюк В. І. Стан, проблеми та переваги активації інноваційного розвитку Білорусі та України / В. І. Денисюк // *Економіст*. – 2007. – № 9. – С. 5–60.
2. Гізатулін А. М. Проблеми впровадження інновацій в Україні: немонетарний підхід / А. М. Гізатулін, А. О. Коломицева // *Інвестиції: практика та досвід*. – 2012. – № 1. – С. 19–22.
3. Семиноженко В. Технологічні парки України: досвід інноваційної економіки / В. Семиноженко // *Краєзнавство. Географія. Туризм*. – 2015. – № 7. – С. 8–11.
4. Дорошенко О. О. Особливості інноваційного розвитку України / О. О. Дорошенко // *Інвестиції: практика та досвід*. – 2011. – № 5. – С. 21–24.
5. Конова О. Ю. Призначення та роль технопарків у розвитку малого інноваційного підприємництва / О. Ю. Конова, О. А. Резнікова // *Проблеми регіональної економіки*. – 2017. – № 42. – С. 34–36.
6. Тошматов М. Н. Технологічний парк як важливий інструмент у формуванні інноваційної економіки / М. Н. Тошматов, Н. Т. Мірзорохімов // *Міжнародний журнал прикладних і фундаментальних досліджень*. – 2016. – № 4–2. – С. 442–446.
7. Борщів Н. Л. Міжнародний досвід організації і управління інноваційною діяльністю / Н. Л. Борщів // *Сучасні наукові дослідження та інновації*. – 2016. – № 9. – С. 26–34. – Режим доступу: <http://web.snauka.ru/issues/2016/09/66304> (дата звернення: 17.11.2019). – Назва з екрана.
8. Ульяничев М. А. Поняття та соціально-економічна сутність технопарків / М. А. Ульяничев // *Вісник науки та освіти*. – 2018. – № 15. – С. 115–118.
9. Yankovyi O. Optimization of the capital-labor ratio on the basis of production functions in the economic model of production / O. Yankovyi, Yu. Goncharov, V. Koval, T. Lositska // *Naukovyi Visnyk Natsionalnoho Hirnychoho Universytetu*. – 2019. – № 4. – P. 134–140.
10. Koval V. Communicative competences in enhancing of regional competitiveness in the labour market. / V. Koval, Y. Polyezhayev, A. Bezkhlibna // *Baltic Journal of Economic Studies*. – 2018. – № 4 (5). – P. 105–113.

REFERENCES

1. Denysyuk, V. I. (2007). Stan, problemy ta perevahy aktyvatsiyi innovatsiynoho rozvytku Bilorusi ta Ukrayiny [State, problems and advantages of activation of innovative development of Belarus and Ukraine]. *Ekonomist – Economist*, 9, 56–60 [in Ukrainian].
2. Hizatulyn, A. M. & Kolomytseva, A. O. (2012). Problemy vprovadzhennya innovatsiy v Ukrayini: nemonetarnyy pidkhid [Problems of innovation implementation in Ukraine: non-monetary approach]. *Investytsiyi: praktyka ta dosvid – Investments: practice and experience*, 1, 19–22 [in Ukrainian].
3. Semynozhenko, V. (2015). Tekhnolohichni parky Ukrayiny: dosvid innovatsiynoyi ekonomiky [Technology parks of Ukraine: experience of innovative economy]. *Krayeznavstvo. Heohrafiya. Turyzm – Regional studies. Geography. Tourism*, 7, 8–11 [in Ukrainian].

4. Doroshenko, O. O. (2011). Osoblyvosti innovatsiynoho rozvytku Ukrayiny [Features of innovative development of Ukraine]. *Investytsiyi: praktyka ta dosvid – Investments: practice and experience*, 5, 21–24 [in Ukrainian].
5. Konova, O. YU. & Reznikova, O. A. (2017). Pryznachennya ta rol' tekhnoparkiv u rozvytku maloho innovatsiynoho pidpryyemnytstva [The purpose and role of technoparks in the development of small innovative entrepreneurship]. – *Problemy rehional'noyi ekonomiky – Problems of regional economy*, 42, 34–36 [in Ukrainian].
6. Toshmatov, M. N. & Mirzorakhimov, N. T. (2016). Tekhnolohichnyy park yak vazhlyvyy instrument u formuvanni innovatsiynoyi ekonomiky [Technology park as an important tool in the formation of innovative economy]. *Mizhnarodnyy zhurnal prykladnykh i fundamental'nykh doslidzen' – International Journal of Applied and Fundamental Research*, 4, 442–446 [in Ukrainian].
7. Borshchiv, N. L. (2016). Mizhnarodnyy dosvid orhanizatsiyi i upravlinnya innovatsiynoyu diyal'nistyu [International experience in the organization and management of innovation activities]. *Suchasni naukovy doslidzhennya ta innovatsiyi – Modern scientific research and innovation*, 9, 26–34. Retrieved from <http://web.snauka.ru/issues/2016/09/6630>. (accessed 17 November 2019) [in Ukrainian].
8. Ul'yanychev, M. A. (2018). Ponyattya ta sotsial'no-ekonomichna sutnist' tekhnoparkiv [The concept and socio-economic nature of technoparks]. *Visnyk nauky ta osvity – Bulletin of Science and Education*, 15, 115–118 [in Ukrainian].
9. Yankovyi, O., Goncharov, Yu., Koval, V. & Lositska, T. (2019). Optimization of the capital-labor ratio on the basis of production functions in the economic model of production. *Naukovyi Visnyk Natsionalnoho Hirnychoho Universytetu*, 4, 134–140 [in English].
10. Koval, V., Polyezhaev, Y. & Bezkhlibna, A. (2018). Communicative competences in enhancing of regional competitiveness in the labour market. *Baltic Journal of Economic Studies*, 4 (5), 105–113 [in English].

В. Н. Орлов, доктор экономических наук, профессор; **А. Д. Петрашевская**, доктор экономических наук, профессор; **Ю. И. Гуйгова**, магистр; **К. Г. Маслова**, магистр (Одесская национальная академия связи им. А. С. Попова). **Роль технопарков в инновационном развитии региона.**

Аннотация. Цель статьи заключается в раскрытии сущности технопарков, обобщении мирового опыта их работы и определении их влияния на инновационное развитие региона. **Методика исследования.** В ходе исследования были использованы общенаучные методы научной гипотезы, анализа и синтеза, систематизации и обобщения, статистические методы исследования. **Результаты.** В статье рассмотрен мировой опыт развития технологических парков, а также их состояние в Украине, проведен статистический обзор технологических структур других стран. Подчеркнута роль технологических парков в современных условиях, которые благоприятно влияют на социально-экономическую деятельность регионов и их инновационное развитие, ориентированные на повышение эффективности деятельности отдельных предприятий. Определена цель и условия их создания. Рассмотрены виды технологических парковых структур, представлена их характеристика. Определены составляющие условия популярности технологических парковых структур и задачи, которые они решают на современном этапе. Подчеркнута необходимость учета гуманитарного аспекта деятельности технологических парков, что объясняется их влиянием не только на инновационное развитие региона и структурную перестройку промышленности, а также влиянием на развитие культурологической среды. Обозначена роль государства в поддержке создания технопарков. В статье определены значения технологических парков в процессах ускорения научно-технического прогресса, стимулирования экономического роста, диверсификации экономики, развития малого и среднего бизнеса и инновационного развития регионов. **Практическая значимость результатов исследования.** Результаты научного обоснования развития и роли технологических парков могут стать основой для дальнейшего анализа и определения эффективности деятельности технологических парков. Теоре-

тические знания, поданные в данной статье о роли технологических парков, целесообразно применить для улучшения их деятельности.

Ключевые слова: технопарки, инновационное развитие, государство, инновационная инфраструктура, регион, виды технопарков, экономическое развитие.

V. Orlov, Doctor of Economics, Professor; **A. Petrashevskaya**, Doctor of Economics, Professor; **Y. Huihova**, master; **K. Maslova**, master (Odessa National A. S. Popov Academy of Telecommunications). **The role of technoparks in the innovative development of the regions.**

Annotation. The purpose of the study is to reveal the essence of technoparks, summarize the world experience of their work and determine their impact on the innovative development of the region. **Methodology of research.** In the course of the study of this work, general scientific methods of scientific hypothesis, analysis and synthesis, systematization and generalization, and statistical methods of research were used. **Findings.** The article examines the world experience of the development of technological parks, as well as their status in Ukraine and provides a statistical overview of the technological structures of these countries. The role of technology parks in modern conditions, which favorably influence the socio-economic activity of the regions and their innovative development, aimed at increasing the efficiency of activity of individual enterprises, is emphasized. The purpose and conditions of their creation have been defined. The types of technological park structures are considered and their characteristics are given. The constituent conditions of the popularity of technological park structures and the tasks they solve at the present stage are determined. The necessity to take into account the humanitarian aspect of the activity of technological parks is explained, which is explained by their influence not only on the innovative development of the region and structural restructuring of the industry, but also influence on the development of the cultural environment. The role of the state in supporting the creation of technoparks is outlined. The article identifies the importance of technology parks in the processes of accelerating scientific and technological progress, stimulating economic growth, diversifying the economy, developing small and medium-sized businesses and innovative development of regions. **Practical value.** The results of the scientific substantiation of the development and role of technological parks can be the basis for further analysis and determination of the effectiveness of the activity of technological parks. The theoretical knowledge discussed in this article about the role of technology parks will be appropriate to improve their performance.

Keywords: technoparks, innovative development, state, innovative infrastructure, region, types of technoparks, economic development.